

JULEAFTENGUDSTJENESTE

Fjellhamar kirke 24. desember 2016 kl. 1600

Lukas 2,1 – 20

LITURGI

PREKEN

FORSKJELLENE ØKER

Forskjellen øker i samfunnet visstnok. Det blir større forskjeller mellom folk. De rike blir rikere og de fattige fattigere. Noen få stikker av med større del av kaka. En kan lure på hva som skal til for å endre det. For det er ikke noe nytt. Juleevangeliet vi hørte lest er fullt av forskjellen mellom rik folk og fattig folk.

Keiser August, landshøvding Kvirinius og den gale kong Herodes var blant rikfolkene. De hadde alt de trengte. Og de hadde makt.

Men hovedpersonene i juleevangeliet var et fattig ektepar, Maria og Josef. Gikk i 13 mil til Betlehem. Stallen, en grotte under huset var for dyr og redskap. Der fødte Maria sin sønn og svøpte han i en krybbe. Gjeterne var en gruppe folk så ned på. Ikke vitner. Men i juleevangeliet er de hovedrolleinnhaver og vitner til juleunderet. De får engelbesøk: Frykt ikke (englenes favorittreplikk), vi forteller om en stor glede, Messias, og det lille barnet. Så fyltes himmelen av englesang: Ære...

Gud kommer til jorda ikke blant de rike, men blant de fattige. Blant de som ble sett ned på. Jesus kom som et lite barn, i en fattig familie, kaldt blant dyrene. Og noen timer gammel ble han flyktning. Da Jesus kom til jord var det også enorm forskjell mellom rik og fattig, og Jesus valgte den fattige siden. Han ble en bror til alle som kjemper, lider, og strever med livet.

Jeg vet ikke så mye om hvordan du har det. Om livet smiler til deg eller om det er tungt for tida. Eller litt blanda som det ofte er for de fleste av oss. Men jeg vet litt om hvordan livet kan være på godt

og vondt. Såpass voksen er jeg blitt. Og jobben som prest har lært meg en del. Jeg vet en del om hvilke vanskeligheter livet kan gi. Ikke bare når man blir gammel, eller syk. Men også om hvor vanskelig det kan være å leve sammen i en familie, hvor mye strid og strev det kan være i å finne ut av venner, og å gå på skole, jobbe, og kanskje vanskeligst av alt, å finne ut av seg selv.

Dere har sikkert ting som dere syns er vanskelige, ting dere ikke får til, noe dere savner. Juleevangeliet forteller oss at vi er ikke alene når vi strever. Jesus valgte side, han valgte ikke de rikes luksus, men han valgte vanlige folks strev og utfordringer. Jula forteller oss at vi ikke er aleine.

IKKE VÆR REDD

Vet dere hva englene er aller mest glad i å si? Hva de sier mest? Ikke vær redd. Eller frykt ikke. Nokså lurt av engler å si det ofte for jeg tror det er nokså vanlig å bli redd hvis man møter en engel. Men det er ikke bare lurt, det er så fint også. Å si til noen som er redde at de ikke trenger å være redde.

Når man er et barn, kanskje 3-4 år, kan man bli redd hvis man ikke finner mamma eller pappa. Hvis du er en meter høy, og det er mye, så er det ikke så lett å se hvis man er mange andre der, som her i kirka. Da kan man bli redd. Men så finner plutselig mamma eller pappa deg. Og så trenger du ikke være redd. Ikke være redd, mamma og pappa er her. Vi var her hele tiden, du bare så oss ikke. Så ikke vær redd, vi er her og går aldri fra deg.

Det er det hele juleevangeliet handler om. At Gud kommer og er sammen med oss. Og sier: Ikke vær redd. Jeg er her. Jeg har vært her hele tiden. Du bare så meg ikke. Så ikke vær redd. Jeg er her og går aldri fra deg.

Men det er ikke rart at vi blir redde. Mammaer og pappaer blir også det. Det er ikke bare du som er redd for å at mamma og pappa skal bli borte, mamma og pappa er redd for at du skal bli borte også. For det er ting som kan være farlige: Biler, varme ting, skarpe kniver, bratte trapper. Men også ting som ikke er så lett å ta vekk. At vi blir lei oss, redde, inne i oss. Eller syke, og det å dø.

Men når også mammaer og pappaer kan føle seg små og kanskje være redde, så er ikke Gud det. Ikke vær redd, sier han. Til barn og til voksne, til mammaer og pappaer. Kom til meg, kom til Jesus. Vi er her. Ikke vær redd. Også når det verste en gang skjer, døden, så er jeg der også. Du er aldri alene.

DU ER ALDRI ALENE

Du er ikke alene. Ikke bare når vi blir redde. Men når noe blir vanskelig hjemme i huset med de som vi lever tett på. Du er ikke alene når du sliter med å godta deg som den du er, om sykdom truer. Du er ikke alene.

Foreldre, familie og venner. Naboer. De er der.

Men juleevangeliet forteller om en annen som er der. Som gjør at du aldri er alene. For foreldre, lærer og venner kan ikke strekke til, svikte eller bli borte. Men det gjør aldri juleevangeliet, det gjør aldri Jesus. Han kommer med lys og håp. Også i det verste mørket.

En ny julesang sier det så fint: Himmel på jord, en nåde så stor jeg er ikke aleine her jeg bor.